

tent op voor de Wetstraat 16 op de zestien

oren. En vooral die laatste partij maakte zich danig zorgen over onze aanwezigheid.

bel de politie."

We besluiten het over een andere boeg te gooien en bellen het kabinet van Freddy Thielemans. Of de burgemeester ons geen uitzondering kan gunnen, het gaat tenslotte over de toekomst van het land. Een dag later antwoordt het kabinet per mail dat de burgemeester hier "geen speelruimte heeft, aangezien het om een neutrale ruimte gaat. We kunnen de weigering van de politie niet overtreden."

Ook een persoonlijke mail aan de man van de Zestien biedt weinig soelaas. We schrijven Leterme dat we de bezorgdheid van de deelnemers aan Camping16 delen, en we de vraag om een nieuwe regering kracht willen bijzetten door te

kamperen voor zijn deur. Of binnen de muren van de Zestien, misschien? We garanderen de premier dat we hem niet tot last zullen zijn, maar enkele uren later belt een medewerker met de mededeling dat de premier helaas weinig voor ons kan doen. "De Brusselse politie beslist", klinkt het alweer. "En het is niet hier dat een oplossing gezocht moet worden, wij letten enkel op de winkel."

WOENSDAGMIDDAG, HALF DRIE
De ultieme poging. We besluiten, voor het welslagen van onze missie, onze pr wat te verzorgen. Dat we kamperen voor de Wetstraat 16 omdat de politieke impasse meer dan beu zijn, leggen we

nieuwsgierige voorbijstaanders uit. Ze kijken verbaasd. Zeggen dat we gelijk hebben, maar wijzen ons op het feit dat het hartje winter is. Anderhalf uur lang gebeurt er niets. De groendienst kijkt niet op of om, misschien omdat we de tent vandaag naast het gras hebben opgetuigd. En ook de militaire politie lijkt niet in het minst geïnteresseerd. Bijna dommelen we in, wanneer plots drie politiewagens opduiken en we omsingeld worden door zes politieagenten. Tent opplooiën en naar huis gaan, of mee naar het bureau, is het vriendelijke doch kordate devies. En hier met die identiteitskaarten. "Kom zondag maar mee betogen. Dan zien we jullie daar wel."

ONDER VRIENDEN

Werkonwillig

De voorzitters van de zeven partijen die onderhandelen over een nieuwe regering hebben allemaal een oproepingsbrief van de RVA in de bus gekregen. Een valse weltevastaan, een cadeautje van ACV-Limburg om hun 'werkweigering' aan te klagen.

"Werkgeversorganisaties, maar ook heel wat politici, vinden dat werkzoekenden die in hun ogen niet willen werken onmiddellijk moeten worden gestraft", verduidelijkt secretaris Luc Purnelle. De voorzitters tonen zich volgens het ACV al zeven maanden lang minstens even werkonwillig als de werkzoekenden die ze aan de slag willen krijgen. "Ze kunnen maar beter een goede uitleg klaar hebben als ze hun uitkering niet willen verliezen."

Werkwillig

Het vragenuurtje in de Kamer, de wekelijkse hoogmis van de democratie, is vanaf volgende week terug van een halfjaar weg geweest. De plenaire zitting op donderdag begint traditioneel met het vragenuurtje (dat zich zelden beperkt tot een uur) waar de volksvertegenwoordigers de kans krijgen om de regering het vuur aan de schenen te leggen. Omdat het beleid zich al sinds de verkiezingen beperkt tot de lopende zaken werd het vragenuurtje geschrapt. Maar op vraag van de groenen, die zich week na week meer begonnen te vervelen in het parlement, komt daar vanaf volgende week verandering in.

(JV)

Topmagistraten op rooster gelegd in misbruikcommissie

BRUSSEL • De vijf procureurs-generaal van ons land kregen in de bijzondere parlementaire commissie Seksueel Misbruik het vuur aan de schenen over het statuut van de commissie van Peter Adriaenssens. 'U hebt een parallelle justitie gecreëerd.'

Kop van Jut was het protocol dat het college van procureurs-generaal (PG's) in mei van dit jaar afsloot met de commissie-Adriaenssens, waardoor die zelf mocht bepalen welke dossiers over seksueel misbruik door geestelijken aan het parket werden overgemaakt en welke niet.

Vooraf Cédric Visart de Bocarmé, PG van Luik en destijds als voorzitter van het college van PG's een van de architecten van het protocol, kreeg de wind van voren. Hij poneerde dat "er nooit afspraken zijn gemaakt om iets te onderhandelen met de commissie-Adriaenssens". Om zijn punt kracht bij te zetten, citeerde hij letterlijk uit het protocol "dat niet kan worden geïnterpreteerd als een akkoord, zelfs niet stilzwijgend".

Maar Karine Lalieux (PS), voorzitter van de parlementaire commissie Misbruik, wees Visart de Bocarmé met de documenten in de hand terecht. "Pagina zeven: 'De commissie is verantwoordelijk en moet beslissen welke dossiers ze overmaakt aan het gerecht.'" "Dat was onhandig geformuleerd", gaf Visart de Bocarmé toe. "Het betekent alleen dat wij niet tussenkwamen in de selectie van de dossiers. Als Openbaar Ministerie kunnen wij een privépersoon als de kerk niet verplichten aangifte te doen van bepaalde feiten."

Frank Schins, PG in Gent en huidig voorzitter van het college, sprak het protocol zelfs vlakaf tegen. "De commissie moest zich niet bezighouden met de vraag of dossiers al dan niet verjaard waren", zei hij. "Ze moest ze alleen doorsturen naar het federaal parket, waar de dossiers aan de bevoegde parketten werden overgemaakt. Als Peter Adriaenssens zelf een onderscheid aanbracht, dan is dat zijn verantwoordelijkheid."

Niet-verjaarde dossiers

Na het ontslag van bisschop Roger Vangheluwe in april werd de Interdiocesane Commissie tegen Seksueel Misbruik in de Pastorale Sfeer overstelpt met meldingen. Adriaenssens, die er sinds begin 2010 aan het roer stond, contacteerde de minister van Justitie De Clerck (CD&V) met de vraag wat hij met de stroom aan dossiers moest doen. Daarop stelden de minister en het college van PG's het beruchte protocol op.

"Wat ons intrigeert", stelde Sophie De Wit (N-VA), "is waarom de commissie de verjaarde dossiers bijhield en alleen de niet-verjaarde zaken naar het gerecht stuurde. Maandag heeft een speurder hier nog verklaard dat hij soms uren zit te tellen om na te gaan of een dossier is verjaard. Er is hier zelfs een broeder lang geweest die zei dat hij van de commissie-Adriaenssens met een melding over zijn medebroeder niet naar het gerecht moest gaan omdat het geen pathologisch misbruik betrof."

"U hebt een parallelle justitie geïnstalleerd", verweet Siegfried Bracke (N-VA) de

Helpt zedenzaken in Oost- en West-Vlaanderen geseponeerd

Uit cijfers die procureur-generaal Frank Schins gisteren in de commissie Misbruik vrijgaf, blijkt 55 procent van alle zedenzaken die tussen 2004 en 2009 bij de zeven parketten in Oost- en West-Vlaanderen terecht kwamen, geseponeerd werden. "Van de geseponeerde dossiers waren er acht op de tien niet vervolgbaar omdat ze verjaard waren, de dader onbekend was of de klacht weer ingetrokken werd", zegt Schins.

Behalve de meldingen overgemaakt door de commissie-Adriaenssens, volgt het parket-generaal momenteel 53 dossiers op waarin sprake is van misbruik door geestelijken. "Maar die cijfers zijn niet betrouwbaar", vindt Schins. "Ik heb zeker al weet van één dossier waarin sprake is van misbruik in een dokter-patiëntrelatie."

"Dat is precies wat wij hier ook onderzoeken", repliceerde Raf Terwingen (CD&V), die Schins wilde aanporren tot meer afspraken. "Peter De Waele heeft deze week verklaard dat slechts 15 tot 18 procent van de zedendossiers die voor de rechtbank komen, tot een veroordeling leiden. U heeft het over 45 procent vervolgingen. Als we de cijfers van De Waele daarop toepassen, zijn er heel weinig daders die gestraft worden." (SS)

procureurs-generaal. "Daarmee hebt u afstand gedaan van het beoordelingsrecht dat de democratie u heeft gegeven." Niet waar, vond Schins. "Als je de statuten van de commissie-Adriaenssens erop naleest, zul je merken dat de commissie niet hetzelfde deed als het gerecht." Volgens Schins moet de commissie-Adriaenssens veeleer worden gezien als een tuchtraad zoals ambtenaren en advocaten die kennen. "Daar komen ook zaken ter sprake die strafbaar zijn maar die in eerste instantie administratief worden afgehandeld. In de commissie-Adriaenssens moesten zaken opborelen van slachtoffers, maar het was niet de bedoeling de daders zelf te gaan straffen."

"Het was dus geen afspraak, geen protocol, maar een non-paper", vatte Stefaan Van Hecke (Groen!) de overeenkomst tussen gerecht en kerk samen. "Niemand weet nog wat er juist is geschreven en het moet niet zo letterlijk geïnterpreteerd worden. Is dat het?", daagde hij Visart de Bocarmé uit.

De Luikse procureur-generaal herwon zijn kalme. "U doet alsof het college van procureurs-generaal haar ziel aan de duivel heeft verkocht. Ik kan u alleen uitleggen wat onze intentie was. Wij hebben geen afstand gedaan van onze soevereiniteit, maar u mag ervan denken wat u wilt."

Vlak voor haar opheffing had de commissie-Adriaenssens 60 dossiers van 91 geïdentificeerde, nog levende dossiers afgewerkt. Wat er gebeurde met de 15 dossiers die de commissie doorstuurde naar het federaal parket omdat er vervolging nodig was, kon niemand zeggen. Waar de 45 andere dossiers zich nu bevinden, is nog een groter mysterie. (SS)

Triumviraat schuift weer met andere voorzitters aan tafel

BRUSSEL • Het triumviraat roept morgen de partijvoorzitters per taalgroep samen. Vande Lanotte (sp.a) is de enige die twee keer voorstellen over vooral het arbeidsmarktbeleid af te toetsen.

Vande Lanotte zal morgen eerst, samen met N-VA-voorzitter De Wever, de vergadering met de Vlaamse partijvoorzitters in goede banen leiden. Daarna schuift hij samen met PS-chef Di Rupo aan bij de Franstalige partijleiders. Als de voorzitters van beide taalgroepen genoeg marge laten voor een compromis, kan er mogelijk volgende week voor het eerst sinds lang weer met de zeven partijen samen onderhandeld worden.

Evident wordt dat niet. De eerste vergadering van het triumviraat vorige week werd een fiasco. Het 'less is more'-scenario, waarbij de staatsvorming wordt uitgediept,

stuitte op totaal verschillende interpretaties. De N-VA ging ermee akkoord dat de staatsvorming minder domeinen behelst, maar het uit te diepen domein moest dan wel een grote trofee worden: de splitsing van de RVA. De Franstaligen gooiden die deur meteen keihard dicht.

Johan Vande Lanotte spreekt morgen met de Vlaamse en overmorgen met de Franstalige partijen

De leden van het triumviraat houden zich netjes aan de geëiste discretie, maar ze zouden wel nieuwe voorstellen op tafel hebben gelegd. Geen splitsing van de RVA meer, wel extra stappen naar meer responsabilisering in het arbeidsmarktbeleid ten

opzichte van de nota-Vande Lanotte. Er wordt gedacht aan een bonus-malussysteem: regio's die goed presteren, worden beloond, en regio's die slecht presteren, bestraft. Vooral dat laatste zagen de Franstaligen nooit zitten. Ook aan de gezondheidszorg zou nog gesleuteld worden.

De uitkomst van de twee vergaderingen per taalgroep wordt cruciaal voor het welslagen van de onderhandelingen. Niet alleen omdat de andere partijen nog dwars kunnen gaan liggen, maar omdat de voorbije maanden ook is gebleken dat hun houding opnieuw tot een verharding bij N-VA en PS kan leiden.

Open Vld-voorzitter De Croo voerde gisteren op de Franstalige radio de druk op. Hij verwacht "binnen enkele dagen" een signaal van de onderhandelaars. Ofwel is er een akkoord en kan het snel gaan, ofwel lukt het niet en "wordt het tijd dat iemand dat eens eerlijk zegt". De zeven partijen lijken voorlopig niet onder de indruk. (JV)